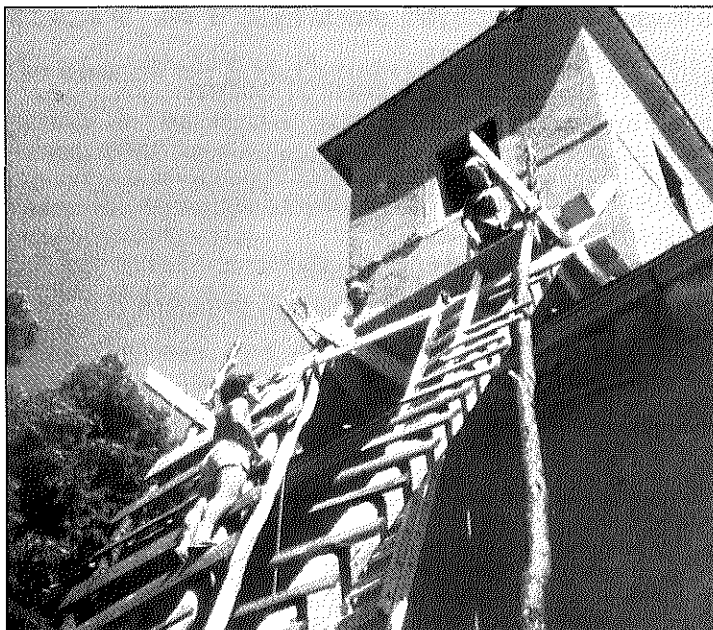

Vakantie op een alternatieve manier

Eén van de mooiste vakantieervaringen die we ooit hadden was ongetwijfeld ons bouwkamp verleden zomer. Samen met nog dertien anderen hebben wij ons in juli '86 meer dan drie weken ten dienste gesteld van een priester in een klein dorpje, ergens in de bergen langs de prachtige kuststreek van Joegoslavië.

Wat houdt zo een bouwkamp in? Behalve zaterdagmiddag en zondag werkten we in ons kamp zowat elke dag zeven à acht uren aan de herstelling van de kerk. Onder leiding van de plaatselijke priester Petar Butkovic en de Belgische priester Stanny Bonte werd er o.a. een doorweekte muur afgekapt en opnieuw bezet. Behalve je belangeloos in te zetten voor de Kerk in Joegoslavië, kom je er ook in contact met de inlandse bevolking, met de prachtige natuur met al zijn waterbronnen en kleine riviertjes. Tot voor een paar jaar moest er nog enkele honderden meters ver gegaan worden naar een bron om water te halen. Maar dank zij de bouwde is er nu een leiding aangelegd. Het leven ginder is gans anders dan hier, de mens leeft er veel eenvoudiger. Het was voor ons een ganse belevenis omdat je bijna nooit wist wat er de volgende dag zou gebeuren, wat je zelf zou ontdekken. Het was dus eigenlijk een soort van avontuur voor ons waar we ook kennis maakten met de gebruiken en gewoonten van het land.

Als we het dorp Sveti Rok verlieten beseften we pas echt goed dat er nog primitieve en eenvoudige mensen zoals Petar bestaan. Drie weken in een hechte groep samen leven en werken was ook bijzonder leerrijk. Je leert veel verschillende mensen van zeer nabij kennen. Het was voor ons een geweldige ervaring die wij nooit zullen vergeten. Wij raden iedereen aan de vakantie eens op een dergelijke manier door te brengen.

Didier Devooght, 6 W A
Dominique De Keyser, 6 Ec.

Bouwkamp... da's tof!

De voorbije grote vakantie verbleven we 15 dagen in Hongarije. Niet in Boedapest of aan het Balatonmeer, maar in Géréndas, een klein dorpje in het zuiden, niet ver van de grens met Roemenië en Joegoslavië. We waren er op bouwkamp. De Bouworde organiseert jaarlijks vele bouwkampen: in Oost-Europa meestal kerkelijke projecten en in West-Europa meestal sociale projecten.

Een werkdag was niet niets: om 7 uur uit de veren, ontbijten en aan de slag tot 6-7 uur 's avonds. Natuurlijk was er middagpauze, plus nog enkele tussendoortjes. We leerden de echte pikante inlandse keuken kennen. Ook de buurvrouwen deden hun best ons zoveel mogelijk te verwennen met de lekkerste tussendoortjes.

Het project waaraan we meewerkten? De verbouwing van de pastorie om er een 15-tal bejaarden te huisvesten. Ons werk bestond uit het isoleren van buitenmuren, het helpen bezetten en uitkalken van die muren, oude kalklagen van de binnenmuren afkrabben, Hongaarse mortel maken, enz... Enkele Hongaarse jongeren en 2 inlandse stielmannen hielpen ook mee.

Je gratis arbeid wordt beloond met kost en inwonen, vriendelijkheid van de lokale bevolking en een gezellige werksfeer. De vriendelijkheid van de lokale bevolking was opvallend en de contacten waren heel aangenaam. De taal vormde soms wel een probleem, maar leidde vaak tot grappige situaties en je leert al vlug enkele alledaagse woorden zoals ja, nee, goeiedag, dank je,...

Er waren ook enkele georganiseerde contacten met de plaatselijke jeugd o.a. voetbalwedstrijden en tafeltennis. In de weekends is de groep "vrij van dienst". Dan deden we uitstapjes in de omgeving met de pastoor of een vertrouweling als gids. Zo zie je iets meer van hun dagelijks leven, gaande van een bezoek aan een oude boerderij met een echte wijnkelder tot enkele negatieve punten in hun systeem.

Niet te verwonderen dat het afscheid niet zomaar een gewoon weggaan was. De pastoor verzekerde ons dat ons werk, naast de materiële hulp, ook een grote getuigenis-waarde inhield voor zijn mensen. En bij het vertrek stond een hele hoop vrienden te wuiven aan de autobus.

Wouter Stevens, 6 W B'
Jo Stevens, 4 LWe.